

de trots
Was dat niet verboden ?
de schrijver

Ja.
de trots
Had je niet gezworen nooit meer door de brievenbus te kijken omdat je wist wat er van zou komen.
Je had dingen kunnen zien die je niet mocht zien. Daar zou je later spijt van krijgen.

de schrijver
Wat zou er ook weer van komen ?
de trots
Dat weet je best mallerd. Je zou blind worden.

pauze

Dat wist je toch. Dat was je toch niet vergeten.
de schrijver

Nee.

pauze.

de schrijver
Hoe lang duurt het nog ?
de trots
Wat ?

de schrijver
Voordat ik blind word ?
de trots
Dat weet ik niet. Dat kan lang duren, het kan kort duren. Het hangt van nogal wat dingen af. Zie je die maan daar ?

de schrijver
Waar ?

de trots
Daar.
de schrijver

Nee.
de trots
Zie je wel. Het begint al.
de schrijver
Kan ik nog iets doen om het goed te maken ?

de trots
Waarom kom je altijd met alles te laat, lieverd. Geeft niet. Waarom zak je in elkaar ?

de schrijver
Deed ik dat ?

de trots
Ja dat deed je. Wat moet ze wel niet van je denken als ze open doet en je

zo ziet. Waar is je trots. Waar is je trots gebleven.

de oudste
Ik zou wel willen weten wat er in je koffer zit. Wat heb je in je koffer ?
Waarom mag ik het niet zien ? Is het iets gevaarlijks. Iets dat kwaadspreekt over mij. Heb je een verrader in je koffer. We zijn toch allemaal hetzelfde. We hebben geen geheimen. Doe open.
Doe open, zei ik.

de trots
Laat dat.
de stervende
Kun jij je nog herinneren dat papa's koffer openging ? Daar hadden we jaren op gewacht. Het was niets. Er zat niets in. Uiteindelijk. Papa was eigenlijk net als die koffer. Je vroeg je altijd af wat er in zat en toen hij openging bleek hij leeg te zijn.
(o maakt de koffer open)

de oudste
Niets ?
de schrijver
Ze kon niet kiezen, denk ik.

de stervende
Ach, ze huilt alweer.
de oudste
We maken alle koffers open.

de lust
Alle ?
de oudste
We maken alle koffers open.
Ik maak de
Ik maak de
Ik Ik
Ik maak de eerste open.

de lust
Afblijven.
de oudste
Wat zit erin.
de schrijver
Dat weet ze niet.

de lust
Ik weet uitstekend wat er in mijn koffer zit. Afblijven.

de oudste
De volgende.
de stervende
Raak hem niet aan !
de schrijver
Mag ik vertellen wat ik in mijn koffer heb.

pauze

de stervende
Nee. Lees. We moeten verder.
de schrijver
Ik kan niet. Ik ben blind.
de stervende
Lees !

de schrijver
ZE ZITTEN ER NOG STEEDS.
ZE GAAN NIET WEG. IK HOOR ZE 'S AVONDS ZINGEN.
WIE IN DE SCHEMER EEN VIJFLING HOORT ZINGEN, HAALT DE OCHTEND NIET MEER.

ZO VOELT HET.
ZO VOELT HET.
MAAR IK LAAT ZE NIET BINNEN.
IK LAAT ZE NIET...

de trots
Stop !
de stervende
Ah, ze huilt alweer.
Heeft ze nooit verteld dat je niet welkom was ?
Jawel, dat heeft ze wel. Honderd maal.
Honderd maal per dag.
Als ze je waste met afgrijzen.
Als ze je naar bed toe bracht.

Zeg maar proppen. Het ging niet snel genoeg.
Nooit snel genoeg.
Als ze je naar bed toe bracht.
En hoopte dat je nooit meer wakker zou worden.

de trots
Was dat zo ?
de stervende
Ja. De bedden stonden ver uit elkaar. Zij boven. Bij papa. Helemaal boven.
Wij in de kelder. Vochtig.
Zodat ze je niet zou horen.
Als je huilde.

de trots
Ze heeft een glaasje warme melk gebracht toen ik ging gillen. Omdat ik droomde dat mijn ogen doorgeprikt werden.
Weet je dat nog ?
Dat mogen we niet vergeten.
Ze heeft me warme melk gebracht.
En ze heeft geaaid.

de lust
Dat kon ze dus.
de trots
Dat kon ze.
Net zolang tot ik weer rustig was.

de lust
En je ogen weer dicht durfde te doen zonder bang te zijn dat je nooit meer zou zien.

de trots
Ze had gelijk.
de schrijver
Ze had beloofd dat je de volgende dag weer zou zien.

de lust
Dat je ogen niet als bloederige balletjes naast je bed zouden liggen.

de trots
Wie zou zoiets doen, zei ze.
de schrijver
Wie zou zoiets verschrikkelijks doen.

de trots
Ze had gelijk, dat mag je niet vergeten.

de schrijver
Toen had ze gelijk

de lust
En ze kon aaien.

de trots
Dat mogen we niet vergeten.

pauze.

de schrijver
ZE ZITTEN ER NOG STEEDS.
ZE GAAN NIET WEG.
IK OOK NIET.
ZE ZULLEN ME NIET DWINGEN.
NIEMAND DWINGT ME.
IK WEET NIET HOE HET KOMT.
IK DENK DAT HET MIJN LOT IS.
MAAR LAAT IK EEN DING ZEGGEN.
WE ZULLEN ZIEN WIE HIER DE LANGSTE ADEM HEEFT.
IK OF HET LOT.

de trots
Ik draai me niet om.
Als ze open doet, moet ze zien dat ik huil
Of dat ik juist niet huil
de stervende
Als ze open doet.

de trots
Ze doet wel open.
de stervende
Ach, zij huilt haar hele leven om verkeerd verdriet.
de oudste
Ik vind het nu genoeg.
Ik breek hem open.

de trots
Hou hem tegen.
de lust
Doe het zelf.
de stervende
Ik heb geen kracht meer.
Ik ben stervende.
de schrijver
Ik hou hem niet meer tegen.

de stervende
Ga in godsnaam door die deur. Dan zullen we het weten. (Of ze kniezend met een knuppel op een krukje zit te wachten tot ze een van ons de hersens in kan slaan.)

de oudste
Ik breek hem open.
de trots
Hou hem tegen.

de stervende
Doe dan.
Ouwe bokser.
de schrijver
Hij doet het echt.

de lust
Het maakt niet uit. Het is een goede deur.

Ik wil niet dat ze me zo ziet.
de schrijver
We hebben lang gewacht, daar kan ze trots op zijn.

de trots
Ik denk niet dat ik het nog lang zal maken.

de lust
Wat heeft die opeens ?

de schrijver
Ga even zitten.

de lust
Ik denk niet dat ze dat wil, ze wil nooit zitten.
de trots